

41

juliol / agost 1995

325 ptes.

EL PONT NOU

L'informatiu de la Vall de Camprodon

▲
“Valls de Bolòs i Salarsa;
al fons, el Bestracà”

**La polèmica ubicació
del Pic de la Dona**

**Entrevista: Domingo Pairó,
president del Consell Comarcal
del Ripollès**

Avet Set

FÀBRICA DE GÈNERES DE PUNT

VILASECA, S. A.

FÀBRICA DE MOBLES

MARTÍ MAGRET

CAMPRODON

A CATALUNYA L'AIGUA A L'ABAST DE TOTHOM

L'aigua és un bé de la natura. El més important. Cal doncs, utilitzar-la d'una manera racional perquè estigui a l'abast de tothom. SAUR és una empresa especialitzada en l'aigua i com a tal constitueix un instrument eficaç per tal de contribuir a la solució de problemes derivats de la gestió del Servei de distribució d'aigua potable.

La distribució de l'aigua és la nostra professió

SOCIEDAD DE ABASTECIMIENTOS URBANOS Y RURALES, S.A.
Diputació, 353. Telèfon 265 25 12

41

juliol / agost 1995

325 ptes.

■ Polèmica entorn de la ubicació del Pic de la Dona.

■ Xerrem amb: el president del Consell del Ripollès

■ Edita:

C.E.E. Vall de Camprodon
c/ F. Bàrbara, 24 • 17867 Camprodon
Tel. (972) 74 02 62
Fax (972) 74 02 62
(93) 215 25 30

■ Director:

Xavier Surinyach

■ Consell de redacció:

Esteve Amigó, Jaume Iglesias,
Miquel Perals, Jordi Surinyach

■ Redactors i col·laboradors:

Carme Álvarez, Manel Abella, Llorenç
Birba, Patllari Descatllar, Josep Dunyach,
Josep Fernández, Gemma Maltas, Agustí
Solà, Albert Rigat, Jordi Romans
Mossèn Soler Martí, Judit Ferrer, Voier

■ Fotografia:

Foto Coma, Xico Surinyach.

■ Publicitat i subscripcions:

Dolors Batlle, Núria Puig

■ Impressió:

Cevagraf, sccl

■ Dipòsit legal:

MH-801-1990

EL PONT NOU és premi Tasis Torrent
1991 a la millor publicació comarcal de
Catalunya.

EL PONT NOU

L'informatiu de la Vall de Camprodon

■ EL VOT DELS INGENUS

Al número anterior del Pont Nou dèiem que, a Camprodon, les darreres eleccions municipals quasi van ser calcades de les de fa quatre anys. La coalició CIU va guanyar amb els vots de prop de la meitat de la població, i els socialistes -fent una dura oposició de confrontació- pràcticament els van empatar. Tenim així la població dividida en blancs i negres, o en vermells i blaus, -tant se val-; el cas és que aquesta divisió transcendeix el posicionament de la gent envers d'un programa de govern, condicionant les relacions personals dels vilatans, que s'han vist abocats al joc maniqueu dels bons i dolents, segons el cantó de la vorera política on se situïn.

També dèiem que, respecte d'ara fa quatre anys, hi havia hagut una diferència notable: el centenar de vots, que alguns encara titllen d'ingenus, que van recolzar les propostes de la "no alineació" i del treball positiu. Estàvem i estem convençuts que això pot ser la llavor d'una nova etapa, però també pensem que és als líders polítics de els dos grans grups locals, -convergens i socialistes- a qui correspon fer un exercici de responsabilitat tal que, deixant de banda qüestions personals, ajudin a desactivar el clima de confrontació cívica, del qual són els primers responsables.

Els vents que bufen de ponent -com sempre- ens auguren temps difícils. Temps difícils, sens dubte, pel nostre jove procés de recuperació nacional; però també per a moltes altres qüestions, com són: el futur del col·lectiu cada vegada més nombrós de jubilats -amb l'anunciada com inevitable fallida del sistema de pensions-, o el futur laboral dels nostres joves, en un món on la ferotge competitivitat porta a laminar les conquestes del humanisme.

És en aquest context que pensem que a Catalunya s'haurà de replantejar el comportament polític de les nostres formacions majoritàries, i penso que aquest replanteig s'haurà de fer en tots els àmbits i primordialment a nivell local, com alguns -els més lúcids- ja estan fent.

No voldríem que a la nostra comarca, els polítics que són els que tenen la responsabilitat i el deure d'exemplificar, es trobessin -atrapats en la te-ranyina maniquea que ells mateixos han anat teixint- abocats a una immobilitat reaccionària, que els impedisís tirar pel camí que -al nostre poble- el vot dels ingenus ens ha insinuat. ■

▲ “Jean-Pierre Rampai després de la seva darrera actuació”

▶ “Una instantània de la orquestra Hungarian Virtuosi”

■ X FESTIVAL INTERNACIONAL DE MÚSICA ISAAC ALBÈNIZ

Com cada any per l'agost, es celebra el X Festival de Música Isaac Albènic, que enguany tampoc va decebre els afeccionats que esperen delectar-se escoltant en

directe acreditats conjunts i solistes en el marc incomparable del Monestir de Sant Pere. ■

▶ “La pubilla de Camprodon, na Dolors Coromines obsequiant unes flors als virtuoses solistes Claudi Arimany i Jean-Pierre Rampai”

■ CONCURS DE RAMS DE FLORS AL MONESTIR

El Concurs de Rams de Flors, que té l'avantatge de fer-se a cobert, en l'extraordinari local social de l'antiga capella del

Monestir de Sant Pere, ha estat com cada any molt concorregut. ■

▼ "El públic assistent admirant el "ram del paraigua". Tothom es va posar d'acord a l'hora de valorar la seva originalitat"

■ EXPOSICIÓ DE PINTURA A L'AIRE LLIURE, AL PLANET

L'exposició de pintura a l'aire lliure que any rera any es ve celebrant al Planet, ja s'ha fet amb un cartell d'assidus expositors, amb un nivell de qualitat molt estimable. Aquest any, la irregular meteorologia del mes d'agost va fer tèmer per moltes de les activitats programades a l'aire lliure, i fins al darrer moment va tenir els organitzadors d'aquests actes amb l'ai al cor. L'exposició, però, finalment es va celebrar encara que enmig de nuvolades que van minvar l'assistència de públic. ■

► "Exposició de pintura a l'aire lliure, al Planet"

■ AL PRAT, LA FESTA DE SANT RAMON

▲ “Tota la comitiva nupcial -que d'això anava la paròdia d'enguanyposant per a la posteritat”

La gent dels Quatre Cantons enllà, és a dir, la gent del carrer Nou, del carrer de Cantallops, del Prat, i de la sortida del poble cap a Llanars, va tenir ja fa uns anys la bona idea de juntar les festes de carrer i fer, per Sant Ramon, una gran festa popular de caràcter monogràfic, en to de paròdia. L'èxit els ha acompanyat sempre, i potser com que aquesta festa és la darrera de la vila, ve a representar com el tro final d'una alegre i festiva traca d'agost. ■

▼ “Els padrins amb el posat just, esperant l'inici de la cerimònia”

■ AQUEST ANY A CAMPRODON, LA NOVETAT DE “LA FESTA DEL SEGAR I BATRE”

La gent de la Vall, durant els mesos d'estiu, no para d'empescar-se activitats per distreure i donar alicient al personal que ens visita; de vegades organitzant l'impossible, com així ha succeït amb el malhaurat *rafting*, que inevitablement s'ha anat degradant fins convertir-se en una penosa desfilada de flotadors i pneumàtics per a la canalla. Aquest any, però, la novetat del juliol ha estat “La festa de Segar i Batre”, que no podia ser una iniciativa

més afortunada. I és que aquest “espectacle”, no tan sols mostra als ciutadans que ens visiten una de les activitats pageses de més tradició, sinó que també per a la gent de la comarca significa la recuperació didàctica d'un fet ben habitual a la Vall fa només una quarantena d'anys. És il·lustrativa la foto nostàlgica que publiquem en aquest mateix número on es pot veure un paisatge de rostolls, garbes i garbellons, que avui resulta insòlit.

Per a properes edicions proposem la oferta de participació popular en forma de "Beguda per a tots", que oferint els "cis-

tells d'embotits i porró" a preu de cost, seria un al·licient gastronòmic, i promocionaria els productes de la Vall. ■

► "La sega era una feina esgotadora, el segador -que havia d'anar ben faixat- treballava en colles i era ajudat per la gent del mas: mossos i pagès. Cada tres o quatre hores es feia la reparadora "beguda" -embotit i vi de la bota o del porró-, però sense entretenir-se gaire, que el bon temps cal aprofitar-lo"

▲ "La falç, símbol de la nostra rebel·lia nacional, ha d'estar ben esmolada, l'espi-ga en el seu punt i el gra prou madur, abans que caigui."

◀ "Els petits feixos s'agrupen i es lliguen en garbes que s'amunteguen al mateix camp en garbellons per protegir-les de la pluja i els ocells, mentre dura la sega. Després es portarà a redossa a les herberes del mas."

▲ "L'era de batre era arreu, a llocs allunyats de la casa per evitar la pols, però a les nostres contrades, molt plujoses, l'empe-drat solia estar davant de la casa i les herberes. Es batia a mà, a cops de fuet - dos pals de boix lligats i articulats amb tires de couro-. Més tard, la màquina de batre que anava de mas en mas va revolucionar el mètode manual que encara es conserva viu per a petits conreus."

▲ “En la fotografia podem veure el conseller Mas (amb un exemplar del Pont Nou a les mans), amb les autoritats polítiques de la Vall, a Vallter-2000.

■ Visita del conseller Artur Mas a Setcases

El proppassat set d'agost ens visità, a Setcases, el conseller de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya, Artur Mas. El motiu fou la inspecció de les obres del mur de contenció del marge dret del riu Ter al seu pas pel poble, i la reunió que mantingué amb els directius de Vallter, S.A, amb la finalitat de conèixer de prop l'estació d'esquí, les seves instal·lacions i les seves circumstàncies tècniques i financeres. ■

■ Presentació del llibre “A Camprodon” de Joan Amat i Cortés

El dia 17 d'agost, a l'antic Hotel Rigat de Camprodon, va fer-se la presentació del llibre, d'en Joan Amat i Cortés: “A Camprodon”, el qual ha estat en general molt ben acollit, però generant a l'ens sems comentaris diversos, fins i tot controvertits. Els crítics fonamenten els seus arguments en el fet que estigui escrit en castellà o que expressi visions molt par-

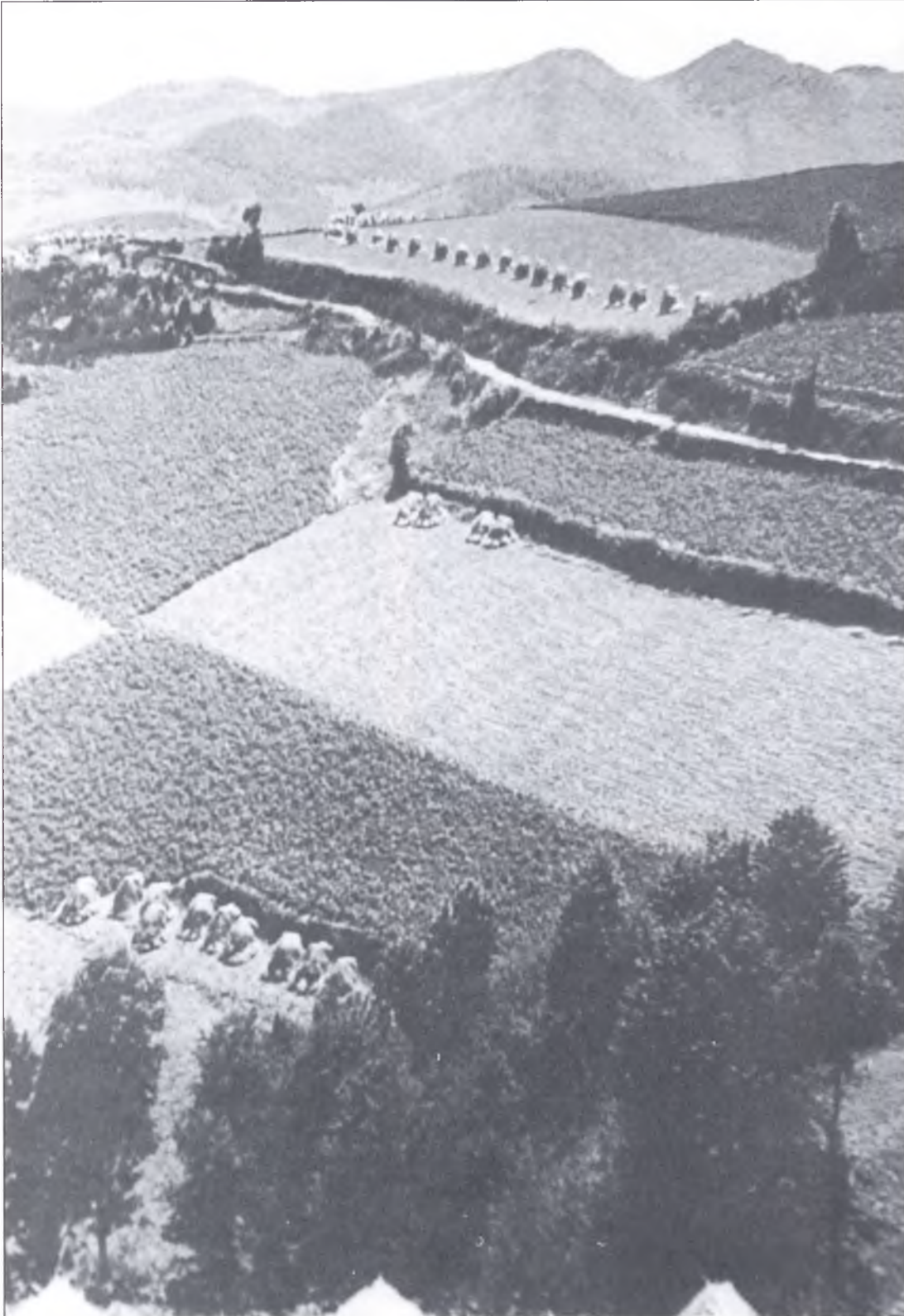
▼ “En Joan Amat i Cortés, signant exemplars del seu llibre el dia de la presentació”

cials sovint inexactes de la nostra realitat o recent anecdotari. Jo crec contràriament que aquí és on rau la seva millor qualitat. Temps ha, una bona mostra de la burgesia industrial, enriquida en el període d'entreguerres, va triar Camprodon -que ja havia afirmat el seu prestigi, amb el concurs de la burgesia il·lustrada de la Renaixença- com a lloc d'esbarjo que li permetia exercitar tots els rituals propis d'un sector benestant de la nostra societat. La presència d'aquesta burgesia de l'estraperlo de posguerra i, més endavant, de l'espanyolisme oportunista, amb més de tres generacions d'arrelament a la Vall, va ser determinant en la consolidació de l'actual model turístic, encara que avui hagi perdut tota la seva influència social.

Per això, és en aquest context que hem de valorar l'aportació del llibre d'en Joan Amat i Cortés, com una aportació certament prismàtica, perquè parcials són també la major part de les seves fonts, però penso que aquest treball transcendeix el fet personal identificant-se en una determinada manera de veure i viure la vila, visió que de cap manera exclou un evident arrelament i una sincera estima per les nostres coses que també són seves, encara que siguin pensades en castellà. ■

■ JULIOL A LA VALL DE CAMPRDON, ARA FA...CINQUANTA ANYS

◀ "L'insòlit paisatge de rostolls, garbes i garbellons, als voltants de Camprodon, quan el camp encara es conreava"

HOTEL
Giell **

**TOTES LES HABITACIONS AMB BANY,
TELÈFON I TELEVISIÓ (12 canals)**

Plaça Espanya, 8
Telèfon (972) 74 00 11
Fax (972) 74 11 12
17867 CAMPRDON (Girona)

La Plaça
Restaurant

CUINA CASOLANA SELECTA, TRACTE DISTINGIT I FAMILIAR

Plaça Espanya, 3
Telèfon (972) 74 07 39
17867 CAMPRDON (Girona)

Josep Colomer
EXCAVACIONS I OBRES

Plaça La Fia, 3
Telèfon (972) 74 05 00
17867 CAMPRDON (Girona)

Relotgeria • Joieria

PLANAS

Objectes de regal

C/ València, 14 • Tel. 7400 97
Camprdon
Girona

camping caravaning
LES TORRES

BAR - RESTAURANT
TEL. 972 - 74 70 00
Sant Pau de Seguries
Girona

FLECA / BOLLERIA
CABANACH

PA ARTESÀ CUIT AMB LLENYA
C/ València, 49 • Tel. 74 01 23
Camprdon
Girona

**PER LLOGAR EL
PAVELLÓ DE
SANT PAU,
TRUCAR AL
TELÈFON**

(972) 74 71 43
(SR. BARTOMEU)

■ Tercer “Concurs de Pintura La Vall de Camprodon”

GALERIA S. XXI ha convocat per tercer any consecutiu el “Concurs de Pintura la Vall de Camprodon”, per a obres inèdites i tema lliure. El lliurament de premis es farà diumenge 23 de setembre a dos quarts de vuit del vespre. El jurat qualificador estarà format pels següents responsables:

Esteve Moret,
President de la Mancomunitat de la Vall
Esteve Pujol,
Alcalde de Camprodon
Jordi Martí,
Director de Ràdio Ripoll
Jordi Brull,
Director del CDC del Ripollès
Llucià Navarro,
Ex-director de l'Escola Llotja de Barcelona
Xavier Surinyach,
Director del Pont Nou
Antònia Planella, *Galerista*
Josep Oliveras, *Pintor*

Hem sentit pels quatre cantons..

Que Déu n'hi do! la gentada que ens ha visitat, malgrat el temps inestable i plujós...
Que com més gent forastera hi ha, més difícil és sentir res, d'interès estrictament local, del que es comenta pels Quatre Cantons...
Que les poques xafarderies que hem sentit eren d'aquelles que sobre la desgràcia dels altres -siguin problemes de banyes o de diners-, els veïns s'expliquen uns als altres, amb to compungit i una expressió a la cara que no pot dissimular profunda satisfacció...
Que el govern del PSOE té els dies comptats...
Que endarrereixen les eleccions perquè la desbandada d'alts càrrecs socialistes a la recerca de recol·locació pot ser un problema social de magnitud insospitada...
que ja se sap que qui dia passa, any empeny...
Que els del PSC callen com si la cosa no anés amb ells...
Que en Felipe té en Pujol agafat pels..., com aquell ofegat que estreny en una abraçada mortal el seu salvador...
Que ara, quan governi l'Aznar, les coses s'arreglaran...
Que aquest és petit però té mala llet...
Que quan guanyin serà tota una experiència veure un govern de l'Opus en democràcia...
Que governs d'aquesta fatxenda, en la dictadura, ja els vam provar...
Que de moment ja li han col·locat a l'Arzallus

un bisbe de l'Opus...
Que, a l'agost, el pols de la vila s'adormilega al so frenètic de les caixes registradores...
Que el *rafting*, millor dit, la penosa desfilada de pneumàtics vells i de flotadors, l'haurien de deixar córrer o convocar-lo sense data pel primer dia d'estiu que hi hagués riuada...
Que la Festa de Segar i Batre va ser una bona pensada...
Que parlant del Segar i Batre, els de l'Urgell ens hi van convidar i nosaltres els hi vam copiar...
Que l'any que ve hi haurà “beguda” per a tothom, que això de veure com els altres s'ho fan ja va bé, però contemplar com s'ho mengen, ja no tant...
Que l'Andreu, *el Ros*, ens va fer tota una exhibició: feia anar tan bé la falç com el porró...
Que el grup musical *punk* camprodoní els K-

Ducados va actuar a la festa del carrer de la Muralla...
Que el seu estil pot ser controvertit, però el que queda fora de dubte és la seva voluntat provocadora...
Que molts no entenien el seu missatge, i és que resulta que cantaven en castellà...
Que van portar el missatge de provocació més enllà de les lletres de les cançons, que Déu n'hi do!, fent alguna dedicatòria en la qual curiosament algunes vilatanes s'hi van sentir identificades...
Que la dedicatòria més comentada va ser aquella que van fer “a totes les velles, putes xafarderes d'aquest poble”...
Que no ens hem atrevit a publicar la lletra...
Que, com sempre, aconsellem no fer gens de cas del que diuen pels quatre cantons...

■ Domènec Pairó, president del Consell Comarcal del Ripollès.

En Domènec Pairó, alcalde de Camprodon els darrers vuit anys, és l'actual president del Consell Comarcal del Ripollès, el qual amb un pressupost d'uns 600 milions de pessetes, porta a la comarca -entre d'altres- els serveis de: recaptació, atenció primària, joventut, recollida de residus de tots els ajuntaments, així com l'assistència tècnica-administrativa als ajuntaments més petits. El Consell Comarcal va crear ara fa uns dos anys -en l'actualitat n'és impulsor destacat-, l'organisme anomenat Ripollès Desenvolupament, on hi ha representades totes les institucions i forces socials de la comarca, i que pretén ser l'impulsor dels tres sectors de l'economia comarcal.

• A les darreres eleccions semblava que hi havia molta moral de victòria. Què va passar?

Si, estàvem segurs de guanyar i de fet vam guanyar. A la campanya electoral, els d'Iniciativa van dir que no volien ser ni d'uns ni dels altres, i això els va donar molts de vots, encara que després no van complir perquè nosaltres no vam tenir ni tan sols ocasió de negociar el programa, quan la realitat és que el nostre programa i el seu eren molt semblants, i encara diria més: en els temes importants hi havia coincidència. Per tot això, em va sorprendre molt negativament aquest xec en blanc que, de fet, han donat als socialistes, encara que ells ho neguin.

• Però ells diuen que difícilment podrien haver donat l'alcaldia a una formació que, de fet, representa els interessos de la dreta local de sempre...

No hi puc estar d'acord de cap de les maneres. Penso que durant vuit anys hem demostrat que el que ens interessava fer era el que més convenia a la majoria de gent del poble, i puc assegurar que si jo hagués pensat que algun dels catorze membres de la nostra candidatura hi era per representar els interessos que dius, jo no hagués participat.

• Després de vuit anys d'alcalde, com prova seure al cantó de l'oposició?

Home, encara ha passat molt poc temps perquè pugui dir com m'hi trobo, però jo, i la gent de Convergència en general, penso que no servim gaire per fer oposició. A nosaltres ens agrada construir i difícilment podríem fer una oposició destructiva com la que ens han fet sempre, perquè per damunt de tot considerem que hi ha els interessos del poble.

• Però es deu poder fer una oposició constructiva ?

Si bé encara és aviat i no es pot dir res, el normal és que nosaltres anem per aquest camí, per tal d'intentar aconseguir el millor pel poble. En aquest sentit, hi ha coses que ja ens tenen una mica neguitosos, com per exemple les obres de la plaça del Doctor Robert, per a les quals hi ha una subvenció concedida que es pot perdre si no es comencen les obres abans de final d'any... El mateix podríem dir de l'enllumenat de la plaça de Santa Maria.

• Com és que el teu grup no va voler representar Camprodon a la Mancomunitat, quan els d'Iniciativa ho recolzaven ?

Jo penso, i així ho he manifestat sempre, que la Mancomunitat funcionarà sempre que l'alcalde de Camprodon estiri del carro. Això vol dir governar Camprodon pensant en la Mancomunitat, i tenir-la present a l'hora de qualsevol decisió, com pot ser a l'hora de fer els pressupostos. Per això crec que és un membre de l'equip de govern el que ha d'estar a la Mancomunitat, i l'ha de presidir, si no, no hi ha res a fer. A la comarca tenim l'exemple de la Mancomunitat de la Vall de Ribes en la qual, fins ara, l'ajuntament d'aquesta vila se n'ha desentès i per això tots aquests anys poca cosa han pogut fer.

• Què opines de la iniciativa de posar en marxa la televisió local per cable ?

En principi ho veig molt bé, com més informació es doni millor, però cal veure el cost, ja que el mateix nivell d'informació es pot donar de moltes maneres. Suposo que el cost superarà ampliament el milió de pessetes i jo crec que tenim moltes altres prioritats que s'haurien de sospesar acuradament.

• **Parlem, si et sembla, de la nova etapa al front del Consell Comarcal del Ripollès que acabes d'encetar. Com va anar la teva elecció a la presidència.?**

Vaig ser votat per tots els membres de la coalició CIU, els socialistes i Iniciativa es van abstenir, i el d'Esquerra es va votar ell mateix. Certament que m'hauria agradat ser votat per tots els consellers, però no va poder ser. No obstant això, tot i tenir com tenim una còmoda majoria, pensem governar amb diàleg, com així ho comencem a demostrar al crear la Junta de Portaveus, fins ara inexistent.

• **S'han comentat molt les friccions que sembla que hi ha hagut al si de la coalició per la presidència del Consell. Ens pot explicar com ha anat tot això?**

Com tothom ja sap, Convergència i Unió és una coalició de dos partits, i segons quins temes no es decideixen a la mateixa comarca, si no a altres instàncies. Donat l'interès d'Unió per la presidència del Consell del Ripollès es va arribar a la solució salomònica que tothom coneix, decisió que jo, com a militant d'un partit, crec que he d'acceptar i accepto.

• **Als consells comarcals, l'oposició socialista sovint es queixa que la presidència l'haurien d'ocupar alcaldes o, si més no, membres d'equips de govern, per tal d'evitar la impresió que s'utilitza la institució comarcal per promocionar candidatures municipals derrotades. Què n'opines d'això?**

Jo sóc dels qui defensa que el president del Consell Comarcal, no és bo que sigui un alcalde, precisament perquè, des de la meua experiència, estic convençut que quan ets alcalde del teu poble estàs immers en una de les coses més importants que et pot passar al llarg de la teua vida, i no pots pensar en gaire coses més. Per això crec que no és bo que el president del Consell Comarcal tingui, a més, altres responsabilitats de govern. Per altra banda, com a president del Consell, considero molt valuosa la meua experiència d'alcalde, perquè això em permet de conèixer de manera privilegiada els problemes, les inquietuds i els maldecaps dels alcaldes de la comarca.

• **Així, com són les relacions del Consell amb els ajuntaments governats pels socialistes?**

Ha passat molt poc temps per fer valoracions, però puc adelantar que són excel·lents.

• **Hem d'entendre Camprodon inclòs en aquestes excel·lències?**

Les relacions no són dolentes, i espero que arribin a ser bones. No obstant això he de dir que de l'alcalde de Camprodon no n'estic massa content. Em va saber greu que ell fos un del pocs alcaldes absents a la meua elecció com a president del Consell Comarcal. Jo contava que hi seria, com jo hi vaig ser -malgrat estar de vacances- a la seva presa de possessió com a diputat provincial.

• **Com veu la gent de Ripoll -en general pendent de la precarietat del sector secundari-, el fet que presideixi el Consell un ex-alcalde paladí dels valors turístics de la Vall de Camprodon?**

Jo he notat una certa reticència, especialment en la gent que no em coneix i que no ha parlat mai amb mi. Naturalment que com alcalde de Camprodon havia de defensar el turisme perquè crec

que tan a la Vall de Camprodon com a la Vall de Ribes, és el sector econòmic de més pes i en el que més coses es poden fer i on tenim el futur, agradi o no. Ara, el que em coneix també sap que jo sempre he dit que al triangle de Ripoll, Sant Joan i Campdevànol és una subcomarca bàsicament industrial hi ha de continuar sent perquè és en aquest sector on tenen les seves capacitats i possibilitats. De la mateixa manera que tenim uns pobles dedicats al sector primari, com són Vallfogona, Ogassa, Gombreny, o fins i tot Molló i Campelles..., una mica despenjats del fet turístic, i que és on hi hauria d'haver el turisme rural. Tot això ja em preocupa de anar-ho explicant, i crec que aquests recels s'aniran dissipant.

• **Com es relaciona el Consell Comarcal amb les mancomunitats de les valls de Camprodon i Ribes?**

El consell té ben present les dues mancomunitats de la comarca. Així, els dos presidents estan en el protocol pel qual s'els notifica i convida als diferents actes. També he de manifestar que he volgut que un dels vice-presidents i portaveu del meu grup fos el president de la mancomunitat de la Vall de Ribes, el qual també és a la comissió de govern. Tot això naturalment perquè tinc molt clar que les dues valls esmentades tenen la seva base econòmica en el turisme, el qual han de seguir potenciant i qualificant.

• **Quines són les prioritats actuals del Consell Comarcal?**

Al Consell Comarcal del Ripollès, potser per les seves característiques de mida, tenim resolt una sèrie de serveis que potser a altres consells han tingut més dificultats per donar; temes com la recollida de residus, la recollida selectiva... Ara ens proposem gestionar les estacions depuradores, les quals ja són una realitat a tota la comarca. Pensem que gestionant-les conjuntament s'ha de disminuir notablement els costos i s'ha de millorar el servei. Però no hem d'oblidar que la tasca fonamental del Consell és el suport i l'assistència als ajuntaments i és aquí on concentrarem els nostres esforços els propers anys.

• **Com veus el panorama de les eleccions generals i les nacionals?**

Jo crec que no caldria avançar les eleccions nacionals, perquè la Generalitat ha governat i governa bé el país. Ara bé, totes aquestes tempestes que ens arriben des de l'Estat fan inevitable avançar les eleccions generals i això, de retruc, afectarà les nostres, les nacionals. Jo preferiria que primer fóssin les eleccions de l'Estat perquè em sembla ben evident que en aquests moments a Madrid no es governa, i això és dolent per a tothom.

• **Creus que la coalició mantindrà la majoria absoluta?**

Home, és difícil, perquè tants anys de govern produeixen inevitablement desgast. Les diferents lleis, malgrat ser necessàries, com ara la de l'accés al medi natural, produeixen sempre descontents aquí i allà. Però per altre banda crec que la majoria de catalans té clar que tardarem molts d'anys a tenir un president amb la capacitat, l'entrega i el coneixement del país, com el que tenim i per això, si sabem explicar bé el que s'ha fet, no hem de descartar cap possibilitat. ■

Xavier Surinyach

**BAR RESTAURANT
CAN JEPET**

TEL. (972) 13 61 04
SETCASES
J. VILA

RIGARDELL

SETCASES
Tel. 13 61 23

LLANARS
Tel. 74 13 56

OFICINA : Tel i Fax 74 05 94

**Excavacions, venda d'àrids
i obres públiques**

DANIEL RIGAT GARDELL
MIQUEL GARDELL PALOL

C/ La Font, 6 baixos • 17869 **LLANARS** (Girona)

HOSTAL L'ESCON

Habitacions amb bany
i calefacció

c/ Conflent, s/n
Telèfon (972) 74 03 67
Fax (972) 74 10 62
17869 LLANARS (Girona)

esports vivac

c/ Sant Roc, 16
Telèfon (972) 74 13 92
17867 CAMPRODON
(Girona)

construccions
FREIXENET-CAMPRODON, S.L.

**C. Bastiments, 7
Tel. (972) 74 0961
Fax (972) 15 01 94
17867 CAMPRODON**

Bar - Restaurant

CAN PAIRO

EXTRAORDINÀRIA PANORÀMICA DE LA VALL

Ctra. de França (Poste Gasolina)
Tel. (972) 74 05 36 • 17868 MOLLÓ (Girona)

■ FINS QUAN HE DE BULLIR L'AIGUA DEL NEN?

Aquesta és una pregunta de cada dia en la pràctica professional. He de bullir l'aigua, i si és així, fins quan?

La colonització bacteriana del nadó se produïx d'una manera molt ràpida i seguint unes pautes bastant uniformes i característiques. En els dos primers dies de vida apareixen d'1 milió a 1000 milions de bacteris per gram de femta. Els dies següents augmenta el nombre i el tipus de bacteris. Ens trobem, doncs, en un medi no estèril.

Tothom està d'acord en què des del moment que s'inicia l'alimentació complementària (farinetes, fruita, etc.) i el nen comença a posar-se coses a la boca, no té sentit fer-se la pregunta.

Durant els tres primers mesos de vida poden adoptar-se dues estratègies de cara a preparar els biberons:

1.- MÈTODE "NET" (no estèril). Sempre que la font d'aigua sigui amb garantia bacteriològica (aigua de l'aixeta en poblacions amb aigua controlada, o bé aigua mineral embotellada). En aquestes circumstàncies s'aconsella seguir una sèrie de normes elementals d'higiene: rentar-se les mans, utilitzar els estris del nen ben nets, preparar un sol biberó cada vegada, no conservar restes de llet per a una altra menjada, etc. I no bullir l'aigua.

2.-MÈTODE ESTÈRIL. Bullir el biberó, la tetina i l'aigua cada vegada que s'ha de preparar una menjada pel nen.

En els països del nostre entorn no existeix evidència que utilitzant aigua amb garantia bacteriològica sigui necessari utilitzar el mètode estèril.

Quan al mètode a utilitzar, els mateixos pediatres no ens posem d'acord i en bon

criteri cadascú hi diu la seva. Personalment crec que cal tenir sentit comú i si disposem d'aigua corrent que sabem segur que està controlada o comprem aigua mineral i seguim unes normes d'higiene correctes, no cal tenir manies en no bullir l'aigua.

Malgrat tot, crec que durant els tres primers mesos, seguir unes normes d'higiene i bullir l'aigua just fins que arrenqui el bull és una norma d'elemental, prudència que si no és imprescindible, no ens farà cap mal. A partir del moment que li comencem a donar altres aliments a més de la llet no cal que hi penseu ni un moment més: aigua de l'aixeta i a raig. ■

Dr. Jaume Iglesias

■ PER REFERMAR LES ARRELS

La veu exterioritza la nostra intimitat. Les seves modulacions (la intensitat, el to, el timbre, les vibracions i la melodia) expressen els nostres sentiments, el més important és l'anomenada entonació emocional: la interpretació, en definitiva.

La sonoritat d'una coral és el resultat de la suma de les veus dels seus components i de la seva emotivitat. Una de les qualitats exigibles en un director de cor hauria de ser la seva capacitat per saber fer transmetre als seus cantaires les emocions que li suggereix una partitura i aconseguir la seva complicitat interpretativa mitjançant la resposta expressiva en els cantaires.

A Bolzano i a la Catedral d'Embrun, crec que varem aconseguir-ho. La voluntat i l'emotivitat de l'acte crearen aquella màgia que fa que s'instauri la complicitat amb el públic i la acceptació del missatge de la nostra identitat de muntanyencs del nostre Pirineu. Els països veïns del nostre entorn europeu, escoltant el cant coral constata-

ren la vitalitat de la cultura popular i tradicional de Camprodon i la seva Vall.

El llenguatge de les cançons és un mitjà d'expressió universal. La veu és el més subtil i flexible dels instruments musicals i pot arribar a transmetre missatges emocionals que la paraula sola no pot abastar. Els Goigs de Sant Patllari de Mn. Valentí Misarachs i el Signore delle Cime del bon amic Giuseppe de Marzi foren protagonistes per a aprofundir en el culte a la fraternitat i a la comprensió.

Mn. Valentí Miserachs, sacerdot del bisbat de Vic, fou Vicari a Varisses del nostre Sr. Rector, nascut a Sant Martí de Sesqueioles (Anoia) va anar a Roma i arribà a ser mestre de Capella de la basílica de Santa Maria la Major, on ha exercit fins ara com a virtuós concertista d'orgue. Compositor d'un miler de títols, de misses i oratori, de goigs com el del nostre Sant Patllari. És autor del poema sinfónico coral Nadal i de la fantasia coral sobre la Patum de Berga i de la cantata ignasiana, etc. Amb data 16 de juny ha estat anomenat director del Pontifici Institut de Música Sacra, centre docent, amb seu a Roma que equival a una facultat universitària especialitzada en cant gregorià, polifonia sacra i orgue. Una felicitació, al bon amic, de Camprodon, una felicitació cordial que sentim també tots els catòlics de Catalunya, per la seva fidelitat "a la gleba pairal" i a la nostra música tradicional i catalana.

Moltes gràcies per la vostra gentilesa Mn. Valentí, fereu possible que la nostra coral interpretés el Canticum amoris de Millet i la Pregària a la Verge del Remei a la Basílica de Santa Maria la Major de Roma. Restarem molt agraïts i avui públicament en donem fe. Gràcies. ■

Mn. Soler Martin

▼ "Part dels membres de la Coral de Camprodon, als graons de l'Hospital"

Hostal LA PLACETA

**SOPARS FREDS
HABITACIONS AMB BANY**

Plaça del Carme, 9
Telèfon (972) 74 08 07 • 74 15 20
17867 CAMPRODON (Girona)

PERRUQUERIA HOME-DONA

Detalls ✂ **s.c.**

MAQUILLATJES - MANICURES

TRACTAMENTS CAPILARS

complements
bijuteria
regals

Pl. Santa Maria, 7 • Tel. (972) 74 13 40 • 17867 CAMPRODON (Girona)

L'Hotel de Camprodon

Plaça Dr. Robert, 2
Telèfon (972) 74 00 13
17867 CAMPRODON (Girona)

**Especialitats
en peix**

Restaurant

LA MURALLA

Catalunya, 13
Tel. 74 09 00
17867 CAMPRODON

PIZZERIA ITALIANA

MARECHIARO

CUINA ITALIANA

c/ de la Font d'en Rafel, s/n
Tel. 74 11 49
LLANARS

ANGLADA

- LLIBRERIA
- PAPERERIA
- JOGUETERIA
- OBJECTES D'ESCRITORI

C/ València, 17 • Tel. 74 02 79
CAMPRODON
Girona

Supermercat

ROTA

València, 12
Tel. 74 00 43
CAMPRODON

EL PIC DE LA DONA ÉS EL PIC DE BACIVERS

▼ “Magnífica vista del Pic de Bacivers (a l’esquerra) i el Pic de la Dona (a la dreta), des del Puig dels Lladres”

Fa molt de temps que els setcasins ens hem adonat de les incorreccions i confusions toponímiques que afecten gairebé la totalitat de la bibliografia i cartografia referents als nostres indrets i a les nostres muntanyes. La manca de parti-

cipació de la gent autòctona en la confecció dels mapes i croquis de la contrada, i el silenci menifestat fins ara davant els errors patents, constatats per la nostra gent en adonar-se’n, amb un breu somriure atapeït, alhora, de “burla” i de menyspreu, ha portat a una certa institucionalització de l’error i a una falsa afirmació de la manca de raó per part dels naturals del país, al meu entendre, sempre mestres i veritables entesos de la toponímia de la seva terra.

Error considerables com els que han portat, de Cèsar August Torras a Llorens Birba, a confondre el Pic de Bacivers amb el Pic de la Dona, o el Pic de la Coma amb el Pic del Pastuira, o les Xemeneies de Bacivers amb “El Trident” (cap setcasí sap on és aquest topònim tant “bellsonant”), o la ribera de Fontpedrosa amb la Coma de Bacivers, han fet que una important producció bibliogràfica i cartogràfica confeccionada els darrers anys s’hagi de revisar, i

Què hi diu la gent del país, a la pregunta següent?:

- Dels dos pics que vos veieu a la fotografia, quin creieu que és el pic de la dona?
- Digueu-nos també el nom de l’altre Pic.

Jaume Illa i Molas.- Traginer.

Tinc 81 anys i sempre els nostres vells ens havien dit que el primer pic que hom troba, anant a la Portella de Mentet a Bastiments era el Pic de la Dona. Després ve el de Bacivers, més alt que l’anterior. No hi ha cap dubte; el de la dreta de la fotografia és el Pic de la Dona, i el de l’esquerra, el Pic de Bacivers.

fia és el Pic de la Dona, i el de l’esquerra, el Pic de Bacivers.

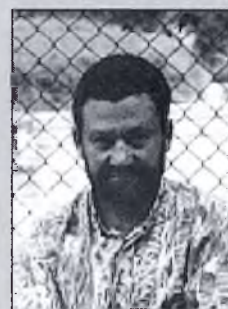
Francesc Molas i Barceló.- Ramader.

Des de sempre sé que el pic més petit, el de la dreta, és el Pic de la Dona. És el primer que hom troba quan careneja en direcció Bastiments des de la Portella de Mentet.

Tot seguit, després d’una bona bufada vé el Pic de bacivers, és més alt que el de la Dona, i menys escarpat.

Miquel Planella i ÇBartolí.-Paleta i muntanyenc.

El Pic de la Dona és el primer que ve després de la Portella de Mantet, anant cap a Bastiments.

Després d’una pujada, ve el de Bacivers. Aquest darrer és el més alt, i, a la fotografia, és el de

l’esquerra. L’altre, ple de roques blanques, és el Pic de la Dona.

sigui considerada incorrecta i anòmala pel que fa a la descripció geogràfica i toponímica de tota aquesta part tant important del nostre Pirineu.

És possible que aquestes confusions hagin sortit d'aquelles guies excursionistes confeccionades per aquella prestigiosa Associació Catalanista d'Excursions Científiques i altres entitats que acabaren refores totes elles en l'actual Centre d'Excursionistes de Catalunya a finals del segle passat. Malgrat les anomalies presents, ningú negarà la importància geogràfica i històrica de les famoses Guies de l'Artur Osona, o de les més recents ampliades d'en Cèsar August Torras. Però ningú les ha revisat mai. Àdhuc en Francesc Carerras Candi, com sabem soci destacat d'aquelles entitats esportives, en la seva monumental Geografia General de Catalunya comet el mateix error. També és possible que aquella gent estudiosa i rigorosa a la seva comesa s'hagués confós arran del replanteig confús i arbitrari de la frontera que sorgí del contingut d'aquell no menys confús i arbitrari (pels catalans) article 42 del per a nosaltres trist i desafortunat tractat dels pirineus. Aquest article, després de dures negociacions fou redactat a Llívia el 31 de maig de 1660, pel ministre espanyol Luís de Aro i el comissionat francès, secretari del cardenal Ma-

zari, Hugues de Lionne. Amb ell, l'Estat espanyol cedia a França els comptats i vegueries de Conflent i Rosselló, conjuntament amb 33 pobles de la Cerdanya oriental. El poc rigor de la frontera (els contenciosos originats duraren més de 200 anys) dividí contrades que portaven el mateix nom. Bacivers no és un nom puntual, sinó una ampla zona, on hi ha el Pic de Bacivers, la Font de Bacivers, el Pla de Bacivers, etc., i és possible que, pels habitants de l'altra Catalunya (dividida), també hi hagués el seu Bacivers. Per això és necessària una revisió rigurosa de la nostra geografia i la nostra toponímia si pretenem situar els llocs i els noms on sempre han estat per a la gent autòctona, la nostra gent.

Aquesta vegada ens dedicarem a situar correctament el Pic de la Dona. Una vegada l'excursionista es troba a la potella de Mentet i pretén dirigir-se a Bastiments, tot carenejant, el primer pic que troba és el PIC DE LA DONA. És inconfusible. Un lloc rocallós, blanc, rodejat de lloses blanques, el fa visible des de tot arreu. Els que de petits anàvem de Rabadans a Morens, un cop feta la girada a aquest indret l'1 d'agost de cada any, menats pel vaquer de torn, sabem molt bé què és aturar les vaques al Pic de la Dona, o al Pic de Bacivers, perquè no passessin a l'altre costat.

A partir del Pic de la Dona hi ha una pujada llarga i fatigosa, al final de la qual hi ha el PIC DE BACIVERS. És aquest el punt més septentrional del nostre terme i no el Pic de la Dona, més al SE. I és aquest el que està a 2.703 m. d'alçària i no el Pic de la Dona situat a menor cota. Sota el Pic de Bacivers hi ha, seguint la carena, el Pla de Bacivers. I sota d'ell, pel vessant sud, hi ha la Font de Bacivers, en front de la qual hi ha un cingle anomenat les Xemeneies de Bacivers, i tot plegat situat a la comarcada de Bacivers, la línia central de la qual la constitueix la pista d'esquí dita "Les Xemeneies". Precisament, molt aprop d'aquest cingle hi ha la Font de la Perdiu, de molta anomenada. També està a Bacivers. El Pic dit erròniament "de Bacivers", els Autòctons en diuen Morens francès, i no té un nom específic. Al peu hi ha l'Estany de Fontpedrosa, i coma avall hi ha la ribera de Fontpedrosa, que desemboca al riu de Carengà. És important constatar tot això, la qual cosa ens portarà a revisar els nostres mapes, corregint-los i perfeccionant-los. I és així com nosaltres mateixos ens convertirem en artífexs de la nostra pròpia cartografia, evitant que gent forastera i desconexidora dels encontorns torni a reincidir en totes aquestes confusions i anomalies. ■

Miguel Peral i Descamps

Antoni Costi i Vila.-Pagès i ramader.

Tinc 80 anys i he nascut a Setcases. I, des de sempre, el pic de la dreta (més avall) és el Pic de la Dona, i el de l'esquerra és el Pic de Bacivers. El Pic de Bacivers és més alt que el de la Dona. Ho tinc molt clar. Tots ho sabem dels nostres

avantpassats, que han estat pastors i ells, d'antic, han estat els autors dels noms. El que diguin els forasters no m'interessa.

Jesús Casals i Palol.- Pagès i ramader.

El pic de la dreta, el de més avall, és el Pic de la Dona. El més alt, a l'esquerra, és el Pic de Bacivers. Els setcasins ho tenim molt clar tot això.

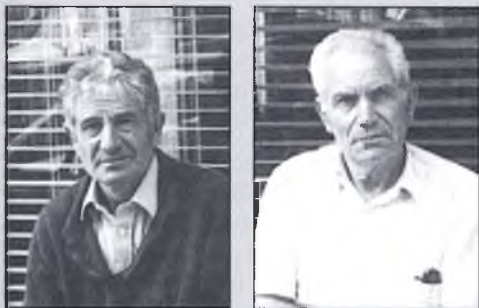
Josep Picart i Molas.-Ramader i traginer.

Des de sempre sé que el pic de la dreta és el Pic de la Dona. És inconfusible. Aquestes roques blanques i aquest llosam es fa visible des de tot arreu. Jo vaig néixer entre ovelles i ja de petit em tenia apamades aquestes

contrades. A mi ningú m'ha d'ensenyar quin és el Pic de la Dona o el Pic de Bacivers. El Pic de Bacivers és més alt que el de la Dona. Correspon al de l'esquerra de la fotografia. Els forasters sempre ens ho han canviat tot.

Florenci i Miquel Vidal i Farres.-Ramaders.

El més alt és el Pic de Bacivers, és a dir, el situat a l'esquerra de la fotografia. No entenem com sempre se n'ha dit noms diferents. El pic de la dreta, més avall, és el Pic de la Dona. És inconfusible, amb el seu rocam blanc. El pare, de petit, ens els ensenyava: "Veieu; aquell més avall de roques blanques és el Pic de la Dona. El més alt és el Pic de Bacivers".

Josep Pujol i Planella.-Ramader.

El pic de l'esquerra de la fotografia és el Pic de Bacivers.

Gabriel Pagès i Guillaumes.-Ramader.

Jo, d'aquelles contrades no conec gaire res. No hi tenia tirada. Però sí sé segur que el pic de la dreta de la fotografia és el Pic de la Dona.

muntanya

▲ "L'església romànica de Sant Valentí de Salarsa"

■ PASSEJANT PER LA VALL: Sant Valentí de Salarsa

L'església romànica de Sant Valentí de Salarsa és una construcció que sorprèn per ella mateixa i per la bellesa de l'entorn. Envoltada de majestuosos roures, està situada en un petit turó que domina l'ampla i plàcida vall del mateix nom.

Amb el pas dels anys, les masies que formaven el veïnat de Salarsa s'han anat des poblant i actualment tan sols en una -el Bes- encara s'hi habita. Les altres set -el Ricart, el Maià, el Cassot, la Vila, el Soler, el Puig i el Puig Aulina- estan deshabitades. És potser aquesta solitud el que dona un aire de melancolia a la contrada.

Hi ha diverses opcions per fer camí vers Salarsa. Des del Coll de la Creueta per

l'antic camí que mena a Santa Maria de Bolòs. Per la pista que parteix de Font Rubí i passa per la masia de la Quera. Per la que comunica la carretera de Rocabruna a Beget amb la Vall de Bolòs per la casa del Mulladar passant pel Coll de les Basses o també, entre d'altres, pel camí que s'agafa entre el Pont de la Teuleria i el Pont del Bulacell -200 metres abans d'aquest darrer- i que, envoltant el Puig Xuriguier per la dreta, ens condueix en menys d'una hora a l'església de Sant Valentí. Cadascun té el seu encís i el final s'ho mereix. ■

Esteve Amigó

■ Un cas de manca de sensibilitat i d'higiene a Molló

Passant per la carretera que va de Camprodon a França, poc després de entrar en el terme municipal de Molló, es pot veure un bon munt de deixalles abocades en una curva, just davant d'un edifici que diu ser "Llampec-Tallers Morer".

▲ "Una vista de Santa Cecília de Molló, amb el magnífic campanar del romànic llombard, únic a la Vall"

Com que potser l'alcalde de Molló no s'ha adonat de l'existència d'aquest incipient abocador il·legal, em permeto utilitzar la bústia del Pont Nou per fer-li conèixer aquesta circumstància que en res afavoreix la bona imatge del seu poble. ■

*Esteve Manent Fuentes
Santa Coloma de Gramenet*

■ La degradació del paisatge de Molló

Com tots els anys per aquestes dates, estic visitant la Vall de Camprodon. He comprovat com alguns dels seus mu-

nicipis segueixen esforçant-se en millorar els seus paisatges urbans i rurals per donar millor acollida als que busquem aquí les belleses naturals de què manquen les poblacions on habitualment residim. Tan sols el municipi de Molló sembla ser l'excepció d'aquesta actitud.

Considerant la greu degradació de l'ecosistema del riu Ritort al seu pas davant d'aquest poble, causada per la recent construcció d'una mena de central hidroelèctrica que deixa gairebé sec el seu cabal, i la lletgesa de les construccions de l'esmentada central, situada en el que havia estat un dels paratges més bonics de la contrada, he sortit escopetejat de Molló amb la intenció de no tornar-hi mai més. Les seves autoritats municipals haurien de plantejar-se si els interessa atraure el turisme o espantar-lo. ■

*Joan Ribas Sarrats
Girona*

■ L'Onze de Setembre i la senyera del Pont Nou

Enguany, després de molts d'anys de ser-hi present, el Pont Nou ha deixat de lluir la senyera per l'Onze de Setembre. Aquest fet que a alguns pot semblar insignificant, a mi i a la major part dels meus coneguts amb els qui ho he comentat ens ha produït una sensació com d'angoixa, com si fós un mal presagi pel nostre futur nacional. De qui és l'oblid? O, qui ha deixat de preocupar-se'n? Ja sabem que un símbol no és res més que això, però per això mateix, pel que té de reflex més enllà del fet puntual, ens preocupa el seu abandonament. ■

*Gloria Marthens i Julià
Camprodon - Newcastle*

▲ "El Pont Nou lluint la senyera"

Generalitat de Catalunya

Entre tots,

obrim

Catalunya

al món.

En els últims anys s'han fet moltes coses bé, com donar a conèixer a bona part del món la realitat de la societat catalana.

Però no ens podem aturar. Entre tots, hem de continuar en aquesta línia. Cal consolidar aquest coneixement i aprofitar-lo per mostrar la qualitat dels productes industrials i agrícoles catalans.

Aquesta no és tan sols una feina de cara

enfora. Ho és també de cara endins i amb els mateixos objectius: cal que continuem millorant les infraestructures per al turisme, consolidem el nostre caràcter de país acollidor i mantinguem l'objectiu de treballar amb la màxima qualitat. En definitiva, hem de fer de Catalunya un país atractiu per invertir i per viure.

Pocs països poden oferir com a garantia d'una gran capacitat d'orga-

nització la celebració de diversos certàmens internacionals, entre els quals destaca haver organitzat els millors Jocs Olímpics del segle. Tot això és quelcom que hem de saber aprofitar.

Hem fet molt, i s'ha fet bé, però ara no ens podem aturar. Entre tots, podem millorar.

Entre tots, millor.

la guia del menjar i beure

Hotels/Restaurants

Abella

- **HIPIC CAN BATLLO**
- **RESTAURANT CAN ROSA**

Beget

- **HOSTAL REST. CAN JOANIC**
c/ Vell Aire, 1 • Tel. 74 12 41

Camprodon

- **BAR BELL LLOC**
P/ Santa Maria, 12 • T. 74 04 52
- **BAR TONI**
c/ València,
- **BAR GRANJA EL MOLÍ**
P/ Dr Robert, 17 • T. 13 02 35
- **BAR EL PABEL**
P/ Espanya, 5 • T. 74 07 51
- **BAR EL ZAS**
c/ F. Barbera, 44 • T. 74 11 17
- **BAR LA PARRA**
P/ Sta Maria, 14 • T. 74 00 52
- **BAR LA TINAJA**
c/ Catalunya,
- **BAR SISCU**
c/ València, 3 • T. 74 05 55
- **BAR CASAL CAMPRODONÍ**
Pl. Dr Robert, 1 • T. 74 02 86
- **EL MOUSE**
Pl. Doctor Robert
- **EL PRAT**
P/ Dr Robert, 14 • T. 74 10 30
- **HOTEL EDELWEIS**
Ctra. St Joan, 28 • T. 74 09 13
- **HOTEL GÜELL**
P/ Espanya, 8 • T. 74 00 11
- **L'HOTEL DE CAMPRODON**
P/ Dr Robert, • T. 74 00 71
- **HOTEL LA PLACETA**
Pl del Carme, 9 • T. 74 08 07
- **HOTEL SAYOLA**
c/ Josep Morer, 11 • T. 74 01 42
- **HOSTAL REST. SANT ROC**
Pl del Carme, 41 5 • T. 74 01 19
- **PIZZERIA DA GIORGIO**
c/ F. Barbera, 10 • T. 74 09 88
- **PUB ANTIMONI**
Camprodon- Llanars
- **PUB 2.000**
c/ València
- **PUB LIMÓN & MENTA**
c/ de La Muralla
- **PUB PINK PANTER**
Ctra. Sant Joan 5
- **REST. BAC DE SANT PERE**
T. 74 07 01
- **REST. CAN GANANSI**
c/ Josep Morer, 11 • T. 74 01 34
- **REST. CAN XICOY**
Ctra. de Sant Joan, 5 bis • T. 13 02 92
- **REST. ELS AVETS**
Ctra. de Molló, 3 • T. 74 00 71
- **REST. EL CALIU**
P/ Espanya, 4 • T. 74 06 36
- **REST. "LA HÍPICA"**
Ctra. de Setcases, Km. 1. • T. 74 02 27
- **REST. LA MURALLA**
c/ Catalunya, 13 • T. 74 09 00
- **REST. LA PLAÇA**
P/ Espanya, 3 • T. 74 07 39
- **REST. NÚRIA**
P/ Espanya, 11 • T. 74 00 04
- **REST. FONT RUBÍ**
Urb. Font Rubí • T. 13 02 23

Espinavell

- **REST. LES PLANES**
T. 74 13 74

La Roca

- **REST. CAN PEI**
T. 74 12 76

Llanars

- **HOTEL EL GREVOL**
T. 74 10 13
- **HOTEL L'ESCOM**
c/ de la Font, 15 • T. 74 03 67
- **REST. MARECHIARO**
c/ F. De'n Rafel s/n • T. 74 11 49

Molló

- **HOTEL CALITXO**
Ptge. el Serrat • T. 74 03 86
- **HOTEL CAN FRANÇOIS**
Ctra. de Coll d'Ares • T. 74 03 88
- **REST. FONDA LA GINESTERA**
Ctra. de França • T. 74 03 88
- **REST. MAS CAN RODA**
c/ de França • T. 74 03 04
- **REST. EL RIBERAL DE MOLLO**
T. 74 07 63
- **REST. CAN PAIRO**
Ctra. a França • T. 74 05 36
- **EL SERRAT**
T. 74 03 83

Rocabruna

- **REST. CAN PLUJÀ**
T. 74 10 64
- **REST. CAN PO**
T. 74 10 45

Sant Pau

- **HOSTAL MIRALTER**
P/ de Sant Pau, 1 • T. 74 72 80
- **REST. CAN BARAL-LA**
P/ Generalitat, 6 • T. 74 70 70

Setcases

- **DANCING PUB**
- **HOSTAL-REST. CAN TIRANDA**
c/Núria s/n • T. 13 60 52
- **HOSTAL PASTUIRA**
Vallter 2.000 • T. 13 06 43
- **HOSTAL EL MOLÍ**
c/ Jesús s/n • T. 13 60 49
- **RESTAURANT CAN JEPET**
c/ Molló, 13. • T. 13 61 04
- **HOSTAL LA CABANYA**
c/ Vilallonga, s/n
T. 13 60 64 - 13 60 65
- **HOSTAL MUSIQUES**
Pl. Major, s/n
- **HOTEL LA COMA**
Prat La Coma, s/n.
- **HOSTAL TER**
c/ del Rec, 7.
- **REST. LA TABERNETA**
- **REST. EL PIRINEU**
c/ del Rec, s/n • T. 13 60 50
- **VALLTER 2.000 SELF-SERVICE**
T. 13 05 77

Tregurà

- **FONDA RESTAURANT RIGÀ**
T. 13 60 00
- **Hostal El Serrat**

Vilallonga

- **REST. CAN MARCER**
Ctra. de Camprodon, s/n
T. 74 04 19
- **REST. PASTORET**
Pl. Constitució, 9 • T. 74 03 19
- **CAMPING CONCA DEL TER**
T. 74 06 29

Altres poblacions

- **LA TEULERIA**
Ctra. de St. Joan, qm 15
T. 72 05 07 • Banquets
- **RESTAURANT RAMA**
Ctra. de St. Joan, qm 4
T. 70 25 00 • Ripoll

ESPECIALITATS

Entrepans

- Bell Lloc. Camprodon
- Bar Toni. Camprodon
- El Molí. Camprodon
- El Pabel. Camprodon
- El Zas. Camprodon
- La Parra. Camprodon
- La Tinaja. Camprodon
- El Caliu. Camprodon

Per emportar

- El Prat. Camprodon

Cafès i granjes

- El Molí. Camprodon
- El Casal Camprodoní. Camprodon
- El Mouse. Camprodon
- El Pabel. Camprodon
- Bar Siscu. Camprodon
- La Parra. Camprodon
- La Tinaja. Camprodon
- Bar Toni. Camprodon
- Bell Lloc. Camprodon
- El Zas. Camprodon
- El Caliu. Camprodon

Vermuts i tapes

- Bell Lloc. Camprodon
- El Pabel. Camprodon
- La Parra. Camprodon
- La Tinaja. Camprodon
- El Caliu. Camprodon
- Bar Toni. Camprodon

Bars musicals i discoteques

- Dancing Pub. Setcases
- Pub 2.000. Camprodon
- Antimoni. Camprodon- Llanars

- Petrès. Camprodon
- Mouse. Camprodon
- Limon i Menta. Camprodon
- Pink Panter. Camprodon

Festes i Banquets

- La Teuleria. Sant Joan

Peix i Marisc

- La Muralla. Camprodon
- La Rama. Sant Joan

Cuina Italiana

- Pizzeria Marechiaro. Llanars
- Pizzeria Da Giorgio. Camprodon
- Riberal de Molló. Molló

Cuina casolana i/o catalana

- Hípic Can Batlló. Abella
- Restaurnt Can Rosa. Abella
- Can Joanic. Beget
- Bell Lloc. Camprodon
- Hotel Güell. Camprodon
- Hotel de Camprodon. Camprodon
- Sayola. Camprodon
- Sant Roc. Camprodon
- Bac de Sant Pere. Camprodon
- Can Ganansi. Camprodon
- Can Xicoy. Camprodon
- Els Avets. Camprodon
- "La Hípica". Camprodon- Llanars
- La Muralla. Camprodon
- La Plaça. Camprodon
- Rest. Núria. Camprodon
- Font Rubí. Camprodon
- Les Planes. Espinavell
- Can Pei. La Roca
- El Grèvol. Llanars
- L'Escon. Llanars
- Can Calixó. Molló
- Can François. Molló
- Fonda la Ginestera. Molló
- Can Rodà. Molló
- Riberal de Molló. Molló
- Can Pairó. Molló
- El Serrat. Molló
- Can Plujà. Rocabruna
- Can Po. Rocabruna
- Camping Conca de Ter. Vilallonga
- Hostal Miralter. Sant Pau
- Can Baral.la. Sant Pau
- Can Tiranda. Setcases
- Can Jepet. Setcases
- La Cabanya. Setcases
- Vallter 2.000. Vallter
- Pastuira. Vallter
- El Molí. Setcases
- La Taberneta. Setcases
- El Pirineu. Setcases
- El Serrat. Tregurà
- Fonda Rigà. Tregurà
- Can Marcer. Vilallonga
- Pastoret. Vilallonga
- La Rama. Sant Joan
- La Teuleria. Sant Joan

- La millor cuina de la Vall
- Ambient familiar
- Es prega reservar taula

Final carretera Tregurà, altitud 1.480 m.
Tel. 740648 • 17869 TREGURÀ DE DALT

■ Telefons d'urgència

- BOMBERS Tel. 085
- POLICIA Tel. 74 02 33
- GUÀRDIA CIVIL Tel. 74 06 12
- CONSULTORI MÈDIC Tel. 13 00 32
- METGE DE GUÀRDIA Tel. 74 01 24
- CREU ROJA Tel. 74 00 76
- TAXIS BERINO CAMPRODON Tel. 74 10 57
Tel. 74 08 67

- TAXIS ROURA SANT PAU Tel. 74 70 35
- RECTOR DE CAMPRODON Tel. 74 01 36

■ Els pobles de la Vall

POBLES

- ABELLA (M. Vilallonga)
- BEGET (M. Camprodon)
- ESPINAVELL (M. Molle)
- LA RAL (M. Sant Pau)
- LA ROCA (M. Vilallonga)
- LLANARS Tel. 74 03 61

VEINAT / MUNICIPI

- CAVALLERA Camprodon
- ESPINALBA Llanars
- FAVERT Molle
- FEITUS Llanars
- FREIXENET Camprodon
- LLEBRU Vilallonga

- MOLLO Tel. 74 03 87
- ROCABRUNA (M. Camprodon)
- SANT PAU Tel. 74 70 05
- SETCASES Tel. 136089
- TREGURÀ (M. Vilallonga)
- VILALLONGA Tel. 74 04 06

■ Els veïnats de la Vall

Mancomunitat Intermunicipal de la

VALL DE CAMPRONDON

ESTACIÓ, Tel. (972) 13 60 57 • 13 60 75
17869 **SETCASES**
Carrer Freixenet, 1 • Tel. ((72) 74 01 04
17867 **CAMPRONDON** (Girona)

vallter 200

VALL DE CAMPRONDON
PIRINEU DE GIRONA

*de camprodon
la vall*

